

Tulikokeessa odottaminen

”Hengen hedelmä on – – pitkämielisyys – –.”

(Gal. 5:22, RK 2012.)

Avaintekstit:

Room. 15:4, 5;

Room. 5:3–5;

1. Sam. 26;

Ps. 37:1–11.

Tutkijat tekivät kokeen 4-vuotiailla lapsilla ja vaahtokarkeilla. Tutkija sanoi jokaiselle lapselle, että he saisivat vaahtokarkin; mutta jos lapsi odottaisi siihen asti, että tutkija palaisi asioiltaan, he saisivat kaksi vaahtokarkkia. Jotkut lapsista selvisivät vaahtokarkin suuhunsa heti, kun tutkija oli poistunut huoneesta; toiset odottivat. Erot kirjattiin ylös.

Sitten tutkijat seurasivat näiden lasten elämää heidän teinivuosiansa asti. Ne, jotka olivat odottaneet tutkijaa, osoittautuivat sopeutuvaisemmiksi, opinnoissaan paremmin pärjääviksi ja itsevarmimmiksi kuin ne, jotka eivät odottaneet. Vaikutti siltä, että pitkämielisyys kertoi jostakin paljon suuremmasta, jostakin hyvin tärkeästä ihmisluonteeseen liittyvästä asiasta. Ei siis ihme, että Herra kehoittaa meitä kehittämään pitkämielisyyttä itsessämme.

Tällä viikolla tarkastelemme, mitä voi löytyä ehkä koettelevimpien tulikokeiden takaa: odottamisen tulikoe.

Viikon avainajatus: Miksi meidän on joskus odotettava niin kauan joitakin asioita? Mitä läksyjä voimme oppia pitkämielisyydestä silloin, kun olemme tulikokeessa?

10.9. Pääkonferenssin (kansainvälisen adventtikirkon keskustuomiston) ulkolähetksen erityisuhrilahja: Uusien lähetystyömuotojen tukeminen

Tämä tutkistelu on sapatiksi 10.9.2022

PITKÄMIELI- NEN JUMALA

Lue Room. 15:4, 5. Mitä löydämme näistä jakeista?

Olemme tavallisesti kärsimättömiä niiden asioiden suhteen, joita todella haluamme tai jotka meille on luvattu, mutta joita emme vielä ole saaneet. Usein olemme tyytyväisiä vasta sitten, kun olemme saaneet sen, mitä kaipaamme. Ja koska harvoin saamme sen mitä haluamme silloin, kun sitä haluamme, se tarkoittaa, että olemme usein ikään kuin tuomitut olemaan ärtyneitä ja kärsimättömiä. Meiltä puuttuu pitkämielisyyttä. Kun olemme tällaisessa mielentilassa, on miltei mahdotonta säilyttää mielenrauhaa ja luottamusta Jumalaan.

Odottaminen on pääsääntöisesti tuskallista. Ps. 37:7 käytetty kärsivällistä odottamista tarkoittava alkukielen sana tulee heprean kielen sanasta, joka voidaan kääntää myös "olla suuresti tuskaantunut", "vavista", "vapista", "olla haavoittunut", "olla murheellinen". Kärsivällisyyden oppiminen ei ole helppoa; joskus tullikokeen ydintehtävä on juuri opettaa sitä meille.

Lue Ps. 27:14; Ps. 37:7 ja Room. 5:3-5. Mitä jakeet kertovat meille? Mihin koetus johtaa?

Odottaessamme voimme keskittyä kahdesta vaihtoehdosta jompaankumpaan: voimme keskittyä asioihin, joita odotamme, tai voimme keskittyä häneen, jonka kädessä nuo asiat ovat. Ratkaisevaa odottamisessa ei ole niinkään se, kuinka kauan meidän on odotettava, vaan asenteemme odottaessamme. Jos luotamme Herraan ja olemme antaneet elämämme hänen käsiinsä, silloin voimme luottaa siihen, että hän toimii parhaaksemme ja vieläpä juuri silloin, kun se on meille edullisinta, olipa tämän uskomisen ajoittain kuinka vaikeaa tahansa.

Mitä asioita sinä odotat kiihkeästi? Miten voit oppia luovuttamaan kaiken Jumalalle ja luottamaan hänen ajoitukseensa? Rukoile itsellesi asennetta, joka mahdollistaa täydellisen antautumisen Herralle.

JUMALAN AJOITUKSEN MUKAAN

Lue Room. 5:6 ja Gal. 4:4. Mitä jakeet kertovat Jumalan ajoituksesta?

Paavali sanoo, että Jeesus tuli kuolemaan puolestamme juuri oikeaan aikaan. Hän ei kuitenkaan kerro, miksi kyseinen aika oli oikea. Saatamme ihmetellä: ”Miksi Jeesus odotti tuhan-sia vuosia ennen kuin tuli hoitamaan synnin ongelman? Eikö maailmankaikkeus ollut tajunnut synnin kauheutta jo paljon ennen tuota?” Kysymme ehkä myös, miksi Jeesus odottaa ennen kuin tulee toisen kerran, tai miksi Herra odottaa niin kauan ennen kuin vastaa rukouksiimme.

Ajattele esimerkiksi Danielin kirjan 70 vuosiviikon profetiaa, joka viittaa Jeesukseen Messiaana (Dan. 9:24-27). Kuinka pitkä tämä ajanjakso oli? Mitä se opettaa Jumalan aikataulun odottamisesta silloinkin, kun asioiden toteutumiseen tuntuu menevän pitkä aika?

On monia tärkeitä hengellisiä syitä sille, miksi joudumme toisinaan odottamaan. Ensinnäkin odottaminen voi suunnata huomionsi pois ”asioista” takaisin Jumalaan. Toiseksi odottaminen auttaa meitä saamaan paremman kuvan motiiveistamme ja haluistamme. Kolmanneksi odottaminen kasvattaa pitkämielisyyttä ja hengellistä kestävyyttä. Neljänneksi odottaminen mahdollistaa sen, että voimme kehittää monia hengellisiä vahvuuksia, kuten uskoa ja luottamusta. Viidenneksi odottaminen antaa Jumalalle tilaisuuden asetella paikoilleen palapelin muita osasia, jotka ovat muodostamassa suurta kokonaiskuvaa. Kuudenneksi emme ehkä koskaan saa tietää, miksi joudumme odottamaan; ja siksi opimme elämään uskosta. Tuleeko mieleesi muita syitä sille, miksi saatamme joutua odottamaan?

Mitä esimerkkejä löydät Raamatusta siitä, miten Jumala tekee asioita oman ajoituksensa mukaan? Miten esimerkit auttavat sinua oppimaan luottamaan siihen, että hän tekee sinunkin kohdallasi kaiken oikein omalla ajallaan? (Ajattele esim. Abrahamia ja Saaraa ja heille luvattua poikaa.) Kysy myös itseltäsi: ”Teenkö kenties jotakin, joka viivyyttää vastausta rukoukseen, johon muutoin olisi voitu vastata jo aikojen sitten?”

**DAVID:
ODOTTAMISEN
MALLIESI-
MERKKI**

Samuel voiteli Daavidin kuninkaaksi tämän ollessa vasta nuorukainen (1. Sam. 16:1-13). Daavidilla oli kuitenkin vielä pitkä matka isänsä lisäin laidunmailta Jerusalemin valtaistuimelle. Epäilemättä hän tunsu toisinaan olevansa keskellä tulikoetta.

Ensin nuorukainen kutsutaan soittamaan musiikkia kuninkaalle tämän ahdistuksen helpottamiseksi (1. Sam. 16). Myöhemmin hänestä tulee Israelin sankari hänen surmattuaan Goljatin (1. Sam. 17). Sitten menee monta vuotta, joiden aikana Daavid joutuu pakenemaan henkensä edestä. Sekä Saul että hänen poikansa Joonatan tietävät, että Daavidista on määrä tulla seuraava kuningas (1. Sam. 23:17; 1. Sam. 24:21). Daavid ei kuitenkaan tee mitään edistääkseen Jumalan hänelle lupaamaa osaa. Vaikuttaa itse asiassa siltä, että hän tekee juuri päinvastoin. Silloinkin kun Saul yrittää tappaa hänet ja Daavid onnistuu leikkaamaan palan kuninkaan viitasta, hän toivoo, ettei olisi sittenkään tehnyt sellaista (1. Sam. 24:5-7). Toisenkin kerran, kun Saul yrittää tappaa Daavidin, Daavid kieltäytyy tappamasta Saulia, vaikka siihen tarjoutuu tilaisuus (1. Sam. 26:7-11).

Lue 1. Sam. 26:1-11. Miksi Daavid kieltäytyy tappamasta Saulia? Mitä periaatteita opimme tavasta, jolla Jumala toteuttaa suunnitelmiaan elämässämme? Lue vielä 1. Sam. 26:12-25. Miten se, että Daavid kieltäytyy tappamasta Saulia, vaikuttaa tähän? Mitä tämä opettaa Jumalan odottamisen eduista?

Kun tarkastelemme Daavidin matkaa valtaistuimelle, voimme tiivistää sen yhteen lauseeseen: älä tartu sellaiseen, mitä Jumala ei ole vielä antanut sinulle. Jumalan lahjat ovat aina parhaita silloin, kun otamme ne hänen kädestään, hänen parhaaksi katsomanaan aikana. Tämä saattaa tarkoittaa hyvinkin pitkää odottamista. Pavun idut voivat kasvaa muutaman tunnin kuluessa, kun taas tammen kasvaminen vie monia vuosia, mutta sitten kun myrskytuulet puhaltavat, ne eivät pysty repimään puuta juuriltaan.

Ajattele, miten helposti Daavid olisi voinut pitää Saulin tappamista oikeutettuna. Daavidin teot osoittavat kuitenkin todellista uskoa Jumalaan. Millaista voimaa voit saada tästä Daavidin esimerkistä?

ELIA: KIIREH- TIMISEN ONGELMA

Välienselvittely Karmelinvuoren huipulla oli päättynyt (1. Kun. 18). Tuli oli langennut taivaasta ja kansa oli tunnustanut todellisen Jumalan. Väärät profeetat oli surmattu ja Jumalan nimi oli puhdistettu. Voisi luulla, että Elia olisi tuon päivän aikana kasvanut hengellisessä voimassaan. Hän kuitenkin kuuli jotakin, joka kauhistutti häntä niin paljon, että hän halusi kuolla. Lue, miten kertomus jatkuu (1. Kun. 19:1-9). Jakeiden viimeiset sanat ovat huolestuttavia: "Yöllä Elia kuuli Herran äänen: 'Miksi olet täällä, Elia?'" (1. Kun. 19:9.) Selvästikin Elian pelko oli saanut hänet pakenemaan ja niin hän löysi itsensä väärästä paikasta.

Herran niin voimallisesti puututtua asioihin Karmelinvuorella Elian olisi pitänyt olla täynnä uskoa ja luottamusta; sen sijaan hän pakenee henkensä edestä. Mitä voimme oppia tästä huonosta esimerkistä?

Tämä kertomus välittää meille tärkeän opetuksen: kun kiirehdimme, saatamme helposti löytää itsemme väärästä paikasta. Elian tapauksessa hän joutui niin pelon valtaan, että se sai hänet ryntäämään erämaahan ja toivomaan, ettei hän olisi koskaan syntynytäkään. Pelon lisäksi on muitakin asioita, jotka saavat meidät ryntäämään Jumalan suunnitelmien edelle.

Lue seuraavat jakeet: 1. Moos. 16:1-3; 4. Moos. 20:10-12; Tuom. 14:1-3; Matt. 20:20, 21; Luuk. 9:52-56; Ap. t. 9:1. Mitkä asiat saivat näiden kertomusten henkilöt kiirehtimään Jumalan suunnitelmien edelle?

Kuinka helppoa onkaan antaa sellaisten asioiden kuin kunnianhimon, vihan, intohimon, uskonpuutteen tai vilpittömäksi luullun Herran puolesta kiihkoilun aiheuttaa sen, että kiirehdimme asioiden edelle ja päädymme tilanteisiin, joissa meidän ei kuuluisi olla. Kukaan ei ole immuuni tällaiselle vaaralle. Avain vaaran välttämiseen on vaalia levollista luottamusta Jumalan hyvyyteen ja armoon. Mehän tiedämme hänen rakastavan meitä ja haluavan parastamme. Luottamus ei rakennu automaattisesti. Usko on lahja, mutta sitä tulee kehittää, ravita ja vaalia.

HERRASSA ILOITSEMI- NEN

”Olkoon ilosi Herrassa, niin hän antaa sinulle mitä sydämesi pyytää.” (Ps. 37:4, RK 2012.)

Ps. 37:4 on ihana lupaus. Kuvittele, että saisit sen, mitä olet aina halunnut. Sydämesi halujen toteutuminen riippuu kuitenkin siitä, onko sinulla sydän, joka iloitsee Herrassa. Mitä Herrassa iloitseminen sitten tarkoittaa?

Lue Ps. 37:1-11. Jakeen 4 asiayhteys on hieman yllättävä. Daavid kirjoittaa siitä, miten hän on sellaisten ihmisten ympäröimä, jotka toimivat Jumalaa vastaan ja häntä vastaan. Silloin kun ihmiset toimivat meitä vastaan, usein luonnollinen reaktiomme on vihastua ja ryhtyä hakemaan oikeutta itsellemme. Daavid neuvoo kuitenkin toisin.

Mikä on seuraavissa jakeissa Daavidin neuvo Jumalan kansalle tällaisessa tilanteessa?

Ps. 37:1 _____

Ps. 37:5 _____

Ps. 37:7 _____

Ps. 37:8 _____

Lue Ps. 37:4 uudelleen. Mitä Herrassa iloitseminen tarkoittaa yllä kommentoimesi jakeiden valossa?

Daavid toistaa kerta toisensa jälkeen, vain hieman eri sanoja käyttäen, ajatusta ”Luota Herraan”. Luota siihen, että Herra toimii. Älä menetä malttiasi, koska Jumala on sinun Jumalasi, ja hän työskentelee hyväksesi - juuri tälläkin hetkellä. Sinun ei tarvitse ryntäillä päällepäsmärinä selvittämään asioita itse. Taivaallinen Isäsi on vastuussa. Luota häneen. Luota täydellisesti.

Juuri tämä on se asiayhteys, jossa Daavid kirjoittaa Herrassa iloitsemisesta. Jumalassa iloitseminen tarkoittaa, että elämme täydellisessä luottamuksen tilassa. Mikään ei voi horjuttaa rauhaamme, koska Jumala on läsnä ja työssään. Voimme ylistää häntä, voimme jopa hymyillä, koska kukaan ei voi voittaa viisaudessa meidän Jumalaamme! Kun olimme iloitsemaan hänessä, me todella saamme sen, mitä sydämemme kaipaa, sillä saamme sen, mitä rakastava Isämme haluaa antaa meille juuri silloin, kun se on meille ja hänen valtakunnalleen hyödyllisintä.

Miten voit oppia iloitsemaan Herrassa?

KERTAUS

Lisäaineistoa: Lue Ellen G. White, *Alfa ja omega*, osa 2, s. 220–223 tai *Patriarkat ja profeetat*, s. 624–628.

Jumalan suunnitelmaan varallemme saattaa kuulua se, että joudumme odottamaan hyvinkin pitkään. Odottaminen voi tuntua tulikokeelta. Tällaisina aikoina voimme oppia pitkämielisyyttä keskittymällä Jumalaan ja luottamalla siihen, että hän toimii hyväksemme. Odottamiselle voi olla monia syitä, mutta kaikki liittyvät siihen, että Jumalan suunnitelmat meidän ja hänen valtakuntansa varalle toteutuisivat. Voimme menettää paljon, jos kiirehdimme Jumalan edelle; ja voimme saada paljon, jos säilytämme luottavaisen asenteen ja iloitsemme Herrassa.

Jumala mittaa ja punnitsee jokaisen koettelemuksen. ”En ehkä näe Jumalan tarkoituksia kärsimyksissäni, mutta Jumala tietää, mikä on parhaaksi, ja annan sieluni, ruumiini ja henkeni hänelle, uskolliselle Luojalleni, ’sillä tiedän, keneen uskon, ja olen varma siitä, että hän kykenee varjelemaan sen, mikä on minun haltuuni uskottu, aina tulemisensa päivään asti’ (2. Tim. 1:12). Jos harjoittaisimme sieluamme niin, että meillä olisi enemmän uskoa, rakkautta, kärsivällisyyttä ja täydellistä luottamusta taivaalliseen Isäämme, tiedän, että meillä olisi enemmän rauhaa ja iloa päivittäisessä elämässämme joutuessamme kohtaamaan tämän maailman konflikteja.

Herra ei ilahdu siitä, että hermoilemme ja huolehdimme itsemme pois Jeesuksen käsivarsilta. Tarvitsemme enemmän hiljaista odottamista ja tarkkailemista. Ajatteleminen, että ellemme tunne niin, emme ole oikeilla jäljillä, ja siksi etsimme jatkuvasti sisältämme jotakin tilanteeseen sopivaa merkkiä. Tilannearviota ei tule kuitenkaan tehdä tunteen pohjalta, vaan uskon.” (2SM 242.)

Keskustelunaiheita:

1. Mitä tarkoittaa, että Jumala ”mittaa ja punnitsee jokaisen koettelemuksen”? Miten tämän tietäminen voi auttaa meitä joutuessamme odottamaan?
2. Antakaa henkilökohtaisia todistuksia siitä, mistä kärsivällisesti odottamisessa on todella kyse. Mitä pelkäsitte? Mistä iloitsitte? Miten selvisitte? Mitä opitte? Mihin Jumalan lupauksiin tartuitte?
3. Mitä voitte tehdä seurakuntana auttaaksenne ihmisiä, joiden tulikokeena on odottaa Jumalan oikeaa ajoitusta jonkin asian suhteen?